

Thészeusz

A labirintus én vagyok család
 hogy léteznék útvesztő bármi más
 a bikaszörny is énbennem lakik
 én álmodom vérgőzös álmait
 és én vagyok kit fel kell fálnia
 én Thészeusz Athén királyfija

a labirintus én vagyok az éj
sötétje megtölt és csupán a kéj
villámai világítják utam
míg járom tévelyegve önmagam
s ha ez a fény is ellobban örökre
elmerülök a bűnbe és csömörbe

a labirintus én vagyok a kéj-
vagyó királylány fonala a vér
ereim éjlő alagútjait
befutva a Minótauroszig
szívemig vezet s nincs tovább utam
vagy megölöm vagy felfalom magam

a labirintus én vagyok csak én
a kín a kéj a vaksötét a fény
magamra rontok én az áldozat
a hős vagyok ki vasfegyvert ragad
s a szörny akit meg kell gyilkolnia
én Thészeusz Athén királyfija

(Baka István Égtájak célkeresztjén című kötetéből.)

[← Előző](#)
[oldal](#)
[Következő](#)
[oldal](#) [→](#)